

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ 2015. szeptember 6.

SZENT IMRE-ÖSZTÖNDÍJ 2015

A Katolikus Központi Alapítvány pályázatot hirdet a Szent Imre ösztöndíj elnyerésére. Pályázhat minden 9-15. osztályos középiskolás, vagy felsőoktatási intézményben nappali tagozaton, első diplomás képzésben részt vevő, magyarországi tanintézményben tanuló katolikus fiatal.

A pályázatok elbírálása elsősorban a tanulmányi eredmény, az egy főre jutó jövedelem, a testvérek, eltartottak száma, a hitoktatásban és a közösségi életben való részvétel alapján történik. Döntés és kiértékelés decemberben várható. A kiértékelés postázásához a pályázat mellé bélyeggel ellátott, megcímezett válaszborítékot kell csatolni

Az ösztöndíjat egy tanévre lehet elnyerni. A kuratórium döntése után az Alapítvány az ösztöndíjjal szerződést köt az ösztöndíj folyósításának feltételeiről. A megkötött szerződés egy tanulmányi évre szól, az ösztöndíj újabb pályázat alapján ismételt elnyerhető.

Az ösztöndíjra pályázni kizárólag pályázati űrlapon lehet. Nyomtatványt az Alapítványtól bélyeggel ellátott válaszborítékkal lehet igényelni, illetve internetről is letölthető doc formátumban. Infó telefonon: 1/342-6959 /munkaidőben/. A pályázathoz csatolandó a helyi plébánosnak, hitoktatónak az ajánlása, az iskolalátogatási-, vagy hallgatói jogviszony igazolás, a felbélyezett válaszboríték, valamint a jövedelem-igazolások.

A pályázatokat 2015. szeptember 20-ig kell benyújtani postán a Katolikus Központi Alapítvány címére: 1406 Budapest, Pf. 79. A borítékra kérjük ráírni: „Ösztöndíj pályázat”. Csak a határidőre beérkezett és pontosan kitöltött pályázatokat tudjuk elbírálni. A pályázatokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Katolikus Központi Alapítvány, www.egyetemi.hu

TISZTELT PLÉBÁNOS ÚR!

Október 8-11-én nyolcadik alkalommal rendezzük meg a **72 óra kompromisszum nélkül** elnevezésű önkéntes programot hazánkban, a három történelmi keresztény egyház támogatásával. Ennek keretében fiatalok ezrei 5-25 fős csoportokban három napon keresztül teljesítenek közhasznú feladatokat, mint például szociális, egyházi intézmények, játszóterek felújítása, erdőtakarítás, kulturális műsorok szervezése különböző közösségeknek (fogyatékkal élőknek, időseknek), stb.

Az Önök egyházkerületében is szívesen vállalnánk feladatokat (projekteket), ill. várjuk gyülekezetük fiataljainak jelentkezését. Kérem tisztelettel, hirdesse ezt a programot gyülekezte fiataljainak, valamint ha tud önkénteseinknek feladatot ajánlani, írja meg válaszában. Bármilyen kérdésben szívesen állok rendelkezésére. A csatolmányban egy tájékoztatót talál a rendezvényről. Bővebb infókat a honlapunkon (www.72ora.hu) találhatnak.

Köszönettel: *Balog Csaba, helyi koordinátor, 0630/8676739*

AZ ÉLET IGÉJE, 2015, szeptember

„Szeresd felebarátodat, mint önmagadat” (Mk 12,31)

Az evangélium egyik olyan igéje ez, amely megkívánja, hogy azonnal életre váltsuk, rögvest. Oly tiszta és világos – egyben magas követelmények elé is állít –, hogy nem kíván sok magyarázatot. Ahhoz azonban, hogy megértsük, micsoda erő rejlik benne, hasznos lesz megvizsgálunk a szövegekörnyezetét. Jézus éppen egy írástudónak válaszol – egy Biblia-szakértőnek –, aki azt kérdi tőle, melyik a legfőbb parancsolat. Ez még nyitott kérdés volt, különösen azóta, amióta a Szent Írásban meghatároztak 613 betartandó előírást.

Néhány évvel korábban élt az egyik legnagyobb mester, Sammaj rabbi, aki nem akarta kijelölni a legfőbb parancsolat. Mások viszont, ahogy majd Jézus is, a szeretet központi szerepét hangsúlyozták. Hillél rabbi azt mondta: „Ne tedd azt felebarátodnak, ami számodra gyűlöletes; ebben áll az egész törvény. A többi csak magyarázat.”

Jézus nem csak a szeretet központi szerepét tanítja, hanem egyetlen parancsba foglalja az Isten (vö. MTörv 6,4) és a felebarát iránti szeretetet (vö. Lev 19,18). Így válaszol ugyanis az írástudó kérdésére: „Ez az első [parancs]: Halld, Izrael! Az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr. Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből! A második így szól: Szeresd felebarátodat, mint saját magadat! Ezeknél nincs nagyobb parancs.”

„Szeresd felebarátodat, mint önmagadat”

Az egyetlen parancsnak ez a második része, melyben az első rész az Isten iránti szeretetet fejezi ki. Isten ugyanis annyira szívén viseli minden teremtményét, hogy Iránta való szeretetünket azzal fejezhetjük ki legjobban, azzal szerezhetünk Neki örömet, ha szeretetének megnyilvánulása vagyunk minden ember iránt. A próféták századok óta próbálták elmagyarázni Izrael népének, hogy Isten szeretetet kér és nem áldozatot, égőáldozatot (Oz 6,6) Minden idők keresztényeihez szól a felhívás, hogy váltsuk életre az istentiszteletet, lépjunk ki a templom falai közül, ahol Istent imádjuk, szeretjük, dicsőítjük, és lépjunk oda az emberekhez, váltsuk életre, amit az imádságból és az Istennel való egysüléssel tanultunk.

„Szeresd felebarátodat, mint önmagadat”

Hogyan éljük hát az Úrnak ezt a parancsát?

Mindenekelőtt emlékezzünk, hogy ez elválaszthatatlanul összehozza az Isten iránti szeretet parancsával. Időt kell szánnunk arra, hogy megismerjük, mi is a szeretet, hogyan szeressünk, tehát teret kell adni az imádságnak, az elmélkedésnek, a párbeszédnek Istennel: Tőle tanulhatjuk ezt meg, Ő a Szeretet.

Ahhoz, hogy úgy szeressük a felebarátunkat, mint saját magunkat, úgy kell ismernünk őt, mint saját magunkat. Úgy kellene szeretnünk, ahogy a másik szeretné, hogy szeressük, és nem a saját kedvünk szerint. Most, hogy egyre inkább soknemzetiségű társadalomban élünk, még nagyobb a kihívás, mert nagyon különböző környezetből származunk. Aki másik országba költözik, annak meg kell ismernie annak a népnek a hagyományait és értékeit, csak így tudja megérteni és szeretni a társait. Ugyanez vonatkozik azokra is, akik befogadják az otthonatlan és a nyelvet sem ismerő bevándorlókat beilleszkedési problémáikkal együtt.

A különbözőség egy családon belül is előfordul, vagy a munkahelyen, a szomszédságban, még akkor is, ha azonos kultúra képviselői vannak együtt. Ha mi örülnénk annak, ha valaki időt szánna ránk és meghallgatna bennünket, vagy segítene felkészülni egy vizsgára, vagy munkát keresne nekünk, esetleg rendbe tenné a lakásunkat, akkor talán a másik embernek is hasonló vágyai vannak. Jó lenne, ha rá tudnánk érezni, ha odafigyelnénk rá, őszintén meghallgatnánk, megpróbálnánk belebújni a bőrébe.

A szeretet minősége is számít. Pál apostol a híres szeretethimnuszban felsorolja néhány jellemzőjét, ezeket jó észben tartani: türelmes, jót akar a másoknak, nem irigykedik, nem fölényes, a másikat fontosabbnak tekinti magánál, tisztelettudó, nem maga javát keresi, nem gerjed haragra, nem rója föl a rosszat, mindent betakar, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel (vö. 1Kor 13,4-7).

Mennyi lehetőség, mennyi árnyalat, hogy megéljük:

„Szeresd felebarátodat, mint önmagadat”

Végül gondoljunk arra is, hogy az emberi életnek ez az alapvető normája, tulajdonképpen a híres „arany szabály”, amely minden

vallásban és még a „laikus” kultúra nagy mestereinek tanításában is megtalálható.

Fogjunk össze és teremtsünk új mentalitást, amely értékeli a másik embert, tiszteli a személyt, törődik a kisebbségekkel, odafigyel a leggyengébbekre és félre tudja tenni a saját érdekeit, hogy a másik ember érdekeit tegye az első helyre.

Ha mindannyian valóban tudatában lennénk, hogy úgy kell szeretnünk a felebarátot, mint önmagunkat, hogy ne tegyük a másikkal azt, amit nem szeretnénk, hogy velünk tegyenek, és azt tegyük vele, amit szeretnénk, hogy velünk tegyenek, akkor véget érnének a háborúk, megszűnne a korrupció, nem lenne többé utópia az egyetemes testvériség, és hamarosan megvalósulna a szeretet civilizációja.

Fabio Ciardi OMI